

Ε. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Από τα θέματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, οι μαθητές που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα ενδιαφέρθηκαν για τα ακόλουθα:

1. Αστυφιλία-Αποκέντρωση. 2. Δημόσια Διοίκηση. 3. Ισότητα των φύλων. 4. Τύπος και ΜΜΕ. 5. Δημόσια Ασφάλεια. 6. Αλλοδαποί. 7. Σωφρονιστικά Ιδρύματα – Φυλακές. 8. Δικαιοσύνη. 9. Κοινωνική ανισότητα. 10. Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία. 11. Πολιτική (Δημοκρατία – Πολιτικοί – Κόμματα). 12. Βουλευτές – Υπουργεία – Κυβέρνηση. 13. Ανθρώπινα δικαιώματα. 14. «Βουλή των Εφήβων». 15. Τοπική Αυτοδιοίκηση – «Καποδίστριας». 16. Τοπικά προβλήματα. 17. Θανατική ποινή. 18. Τρομοκρατία – Αναρχία. 19. Καύση νεκρών.

Τα θέματα που θίγονται κατά σειρά φθίνουσας συχνότητας είναι η εξής: Πολιτική. Τύπος – ΜΜΕ. Ανθρώπινα Δικαιώματα. Αστυφιλία – Αποκέντρωση. Ισότητα των φύλων. Τοπικά Προβλήματα. Αλλοδαποί. Σωφρονιστικά Ιδρύματα – Φυλακές. Θανατική ποινή. «Βουλή Εφήβων». Δημόσια Διοίκηση – Δικαιοσύνη – Δημόσια Ασφάλεια. Αξιοκρατία. Τοπική Αυτοδιοίκηση – «Καποδίστριας». Βουλευτές. Ελάχιστοι ή μεμονωμένοι μαθητές ασχολήθηκαν με την τρομοκρατία, την αναρχία, την καύση νεκρών.

Η συχνότητα αναφοράς στα παραπάνω θέματα είναι ενδεικτική των ανησυχιών των νέων, οι οποίοι ενδιαφέρονται για προβλήματα διαχρονικά (ανθρώπινα δικαιώματα), αλλά και επίκαιρα («Καποδίστριας»), που μαρτυρούν τις ευαισθησίες, αλλά και την κοινωνικοποίησή τους, όπως αυτή επιτεύχθηκε με τη συμβολή της οικογένειας, του σχολείου και των ΜΜΕ.

Συνοπτικά κατά θέματα οι απόψεις των μαθητών αναλύονται ως εξής:

1. ΑΣΤΥΦΙΛΙΑ - ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

α. Επιστημάνσεις

— Αφετηρία της αστυφιλίας το 1950. Κύριο αίτιο της φυγής από την ύπαιθρο και της εγκατάστασης στα αστικά κέντρα είναι η μονομερής βιομηχανική και οικονομική ανάπτυξη των πόλεων, που κάνει τους νέους, κυρίως, να αναζητούν αποδοτικότερη απασχόληση σ' αυτές. Εκτός από τους οικονομικούς, όμως, συντρέχουν και άλλοι λόγοι:

— Στις πόλεις υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες για μόρφωση και ψυχαγωγία, ενώ στην επαρχία η ζωή είναι μονότονη, συντηρητική, με χαμηλό επίπεδο παιδείας και ψυχαγωγίας.

— Καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, περισσότερη ασφάλεια. Η παρουσία αλλοδαπών στην ύπαιθρο δημιουργεί στους κατοίκους συχνά εύλογο φόβο για τη ζωή τους.

— Η Πολιτεία έχει εγκαταλείψει την ύπαιθρο και παίρνει άδικα μέτρα για τους αγρότες, οι οποίοι νιώθουν απογοήτευση, λόγω και της αβεβαιότητας της αγροτικής παραγωγής, εξαιτίας εξωγενών παραγόντων, της χαμηλής τιμής των γεωργικών προϊόντων και των μικρών κλήρων γης.

— Οι συνθήκες ζωής στην ύπαιθρο είναι σκληρές. Οι νέοι προτιμούν τη ζωή της πόλης, που θεωρούν πιο άνετη και εύκολη, υπό την επίδραση και των ΜΜΕ.

— Κακή συγκοινωνία, αποκλεισμός από κακές καιρικές συνθήκες και ανεργία στην ύπαιθρο.

— Αίσθημα κατωτερότητας των κατοίκων της υπαίθρου.

— Συγκεντρωτισμός του ελληνικού Κράτους.

Συνέπειες αστυφιλίας:

1. Για την *επαρχία*: Ερήμωση. Πολλά σχολεία κλείνουν. Μείωση αγροτικού πληθυσμού - Υπογεννητικότητα. Αφανισμός παράδοσης.

2. Για την *πόλη*: Υπερπληθυσμός - Στεγαστικό και κυκλοφοριακό πρόβλημα, μόλυνση περιβάλλοντος. Κορεσμός επαγγελμάτων - ανεργία - παρασιτισμός, βία, εγκληματικότητα, ναρκωτικά. Απρόσωπες σχέσεις, άγχος, έλλειψη επικοινωνίας, καχυποψία.

3. Για τη *χώρα*: Μείωση παραγωγής - παραμέληση αλιείας — εισαγωγές - εκροή συναλλάγματος.

Πρόβλημα στην εθνική άμυνα, λόγω ερήμωσης των ακριτικών χωριών.

β. Προτάσεις

— Τόνωση της οικονομικής ζωής της επαρχίας.

— Ανάπτυξη Τουρισμού, κτηνοτροφίας, αλιείας.

— Ενδιαφέρον για τους αγρότες: χαμηλότοκα δάνεια, αύξηση τιμών αγροτικών προϊόντων, φορολογικές ελαφρύνσεις, ασφάλιση παραγωγής, μείωση τιμών καυσίμων, σπόρων, λιπασμάτων, μηχανημάτων.

— Διορισμός ειδικών επιστημόνων (γεωπόνων, κτηνιάτρων).

— Κίνητρα για επενδύσεις στην επαρχία.

— Οικοδομικές άδειες ατελώς.

— Στρατόπεδα στα άγονα νησιά.

— Βελτίωση εκπαιδευτικής, υγειονομικής, συγκοινωνιακής υποδομής στην επαρχία.

— Ίδρυση ΑΕΙ-ΤΕΙ.

— Κατασκευή λιμανιών, αεροδρομίων, ελικοδρομίων με ελικόπτερα παντός καιρού.

— Ολοκλήρωση της Εγνατίας οδού.

— Εξηλεκτρισμός, λύση προβλημάτων ύδρευσης.

— Δημιουργία πολιτιστικών, αθλητικών κέντρων, ενίσχυση τοπικών συλλόγων.

— Ανάπτυξη ορεινών χωριών.

— Ενίσχυση Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αποκέντρωση, δημιουργία αγροτοπόλεων.

— Ενίσχυση του αισθήματος ασφαλείας των κατοίκων, κυρίως των παραμεθωριών περιοχών. Απαγόρευση εργασίας σε ξένους.

— Διατήρηση παράδοσης, φροντίδα για τους αρχαιολογικούς χώρους και τα Μουσεία της επαρχίας.

— Οικιστική ανασυγκρότηση Αθήνας, κίνητρα για μετεγκατάσταση αστών στην επαρχία.

2. ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

α. *Επισημάνσεις*

— Η δημοσία διοίκηση είναι δυσκίνητη και ανεπαρκής

Αίτια:

— Συγκεντρωτισμός, αυταρχισμός, γραφειοκρατία, πολυνομία - νόμοι αλληλοσυγκρουόμενοι, έλλειψη μηχανοργάνωσης, έλλειψη ευσυνειδησίας δημοσίων υπαλλήλων, διαφθορά, αναξιοκρατία, έλλειψη ελέγχου - ασυδοσία, κομματισμός, διαβρωμένο αίσθημα δικαίου, κακά πρότυπα οι πολιτικοί.

Αποτέλεσμα:

— Ταλαιπωρία πολιτών, απώλεια χρόνου, χρήματος, προσβολή ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

— Η Πολιτεία δημιούργησε το «Συνήγορο του πολίτη» για να ελέγχει τις υπαλληλικές αυθαιρεσίες, αλλά αντέδρασε το πολιτικό και κομματικό κατεστημένο.

β. *Προτάσεις*

— Μηχανοργάνωση όλων των δημοσίων υπηρεσιών.

— Κατάργηση μονιμότητας δημοσίων υπαλλήλων. Να χτυπηθεί η αδιαφορία και η απάθεια.

— Κατάργηση αναξιοκρατίας. Οι δημόσιοι υπάλληλοι να έχουν το ανάλογο πτυχίο, γνώσεις και γλωσσομάθεια, να επιμορφώνονται και να αξιολογούνται.

— Αποκέντρωση των δημοσίων υπηρεσιών. Ενίσχυση της Τ.Α.

— Αυτόνομη λειτουργία του «Συνηγόρου του πολίτη».

— Απαλλαγή από τον κομματισμό και την ξενοκρατία.

— Νομοθετική σαφήνεια- κωδικοποίηση διοικητικής νομοθεσίας.

— Εξατομικευμένη ευθύνη των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε ο πολίτης να μην είναι έρμαιο της γραφειοκρατίας.

— Κίνητρα στους δημοσίους υπαλλήλους-Πρόσληψη καταξιωμένων τεχνοκρατών.

— Αυστηρότεροι νόμοι για πάταξη της διαφθοράς.

3. ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΥΛΩΝ

α. *Επισημάνσεις*

— Ο διαχωρισμός των φύλων είναι βιολογικό γεγονός, μετατράπηκε, όμως, σε ποικιλόμορφη κοινωνική διάκριση. Η γυναίκα, αρχικά, παίζει βοηθητικό ρόλο, αργότερα όμως με αγώνες –φεμινιστικό κίνημα– κέρδισε την ισότητα τουλάχιστον τυπικά. Έτσι συμμετέχει στην κοινωνική ζωή, στην εκπαίδευση, στην πολιτική, απουσιάζει, όμως, από τα κέντρα λήψης αποφάσεων.

- Η ισότητα δεν ισχύει στην πράξη λόγω προκαταλήψεων, οικονομικών συμφερόντων και της μοιρολατρικής στάσης των ίδιων των γυναικών.
 - Η Ελληνίδα, κυρίως της υπαίθρου, δεν έχει κερδίσει ακόμα την ισοτιμία.
 - Άνιση η αντιμετώπισή της από τους εργοδότες (μικρότερη αμοιβή για ίση εργασία, επιφύλαξη στην πρόσληψη).
 - Συχνά είναι θύμα εκμετάλλευσης, βιασμών, σεξουαλικής παρενόχλησης.
 - Υποβάθμισή της μέσω της διαφήμισης.
 - Ανισότητα στον αθλητισμό. Ο γυναικείος αθλητισμός φθίνει.
 - Από τη στιγμή που, κυρίως η γυναίκα, κάνει οικογένεια, παύει να έχει προσωπική ζωή.
 - Πίστη ότι ο ρόλος της είναι μέσα στο σπίτι-ανατρέφεται ως μέλλουσα σύζυγος-μητέρα.
 - Στην ιστορία αποσιωπάται ο ρόλος της γυναίκας
 - Η γυναίκα φταίει είτε μοιχεύσει η ίδια είτε μοιχεύσει ο άνδρας της.
 - Οι γυναίκες του Τρίτου κόσμου και των ανατολικών χωρών δεν έχουν κατακτήσει ακόμα την πολιτική και επαγγελματική τους ανεξαρτησία.
 - Η ανδρική κυριαρχία έχει στηριχθεί από το Κράτος, την Εκκλησία και την Οικογένεια.
 - Η ισότητα είναι νίκη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.
 - Η μητρότητα δεν είναι προτεραιότητα των σημερινών γυναικών.
 - Υπάρχει ένταση στις σχέσεις των δύο φύλων, γιατί οι άνδρες νιώθουν πως απειλούνται.
- Συνέπεια της έντασης: Τα δύο φύλα δεν πλησιάζουν το ένα το άλλο παρά μόνο μηχανικά, δεν μπορούν να ασκήσουν παιδαγωγικό έργο στα παιδιά τους: διαζύγια, έλλειψη αλληλεγγύης, απόσταση.

β. Προτάσεις

- Η οικογένεια, η εκπαίδευση, τα ΜΜΕ να προωθούν την ισότητα των φύλων.
- Εξάλειψη προκαταλήψεων-στερεοτύπων κατά της γυναίκας.
- Εκτίμηση της ατομικότητας και της διαφορετικότητάς της.
- Ισότιμη πρόσβασή της στη γνώση -πληροφόρηση. Παιδεία ανθρωπιστική.
- Συμμετοχή γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων και στην πολιτική με ποσόστωση.
- Η εξουσία στις γυναίκες. Μπορεί ο κόσμος να γίνει καλύτερος. Βουλή με μέλη γυναίκες.
- Εισαγωγή γυναικών σε Σχολές, όπου εισάγονται αποκλειστικά άνδρες, με μείωση του αριθμού των ανδρών.
- Να γίνουν και γυναικεία κάποια «ανδρικά» επαγγέλματα, αξιοκρατία στην αγορά εργασίας.
- Μέτρα προστασίας της μητρότητας, των εργαζομένων γυναικών και της ανύπανδρης μητέρας-περισσότεροι βρεφονηπιακοί σταθμοί, ολοήμερα σχολεία.
- Συνταξιοδότηση της νοικοκυράς. Αμοιβή για την προσφορά της στο σπίτι.
- Σύνταξη στις εργαζόμενες στα 55. Να μην εργάζονται απόγευμα.
- Αναμόρφωση οικογενειακού δίκαιου. Νομοθετική κατοχύρωση ισότητας.
- Αποκατάσταση της εικόνας της γυναίκας από τα ΜΜΕ. Οι γυναίκες να μη δέχονται να εμφανίζονται γυμνές ή ημίγυμνες στις διαφημίσεις.

- Για μία επιτυχημένη σταδιοδρομία η γυναίκα να ακολουθεί το μέτρο. Να μην ακολουθεί ανδρικά πρότυπα.
- Συντροφικότητα, αλληλοεκτίμηση, διάλογος ανάμεσα στα δύο φύλα.
- Σωστή ανατροφή παιδιών με πνεύμα ισότητας.
- Αναγνώριση στη γυναίκα του δικαιώματος να αποφασίζει για τον εαυτό της.
- Αυστηροί νόμοι για σεξουαλικά εγκλήματα. Τηλεφωνική αρωγή στα θύματα βίας.
- Στράτευση γυναικών (δικαίωμα και υποχρέωση).
- Εθνικό συμβούλιο γυναικών.

4. ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Μ.Μ.Ε.

α. *Επισημάνσεις*

— Η πρόοδος της Τεχνολογίας οδήγησε στην πρωτοφανή ανάπτυξη των ΜΜΕ που σήμερα έχουν τεραστία δύναμη και επιδρούν στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας.

Θετικά:

- Συμβάλλουν στη μόρφωση. Εργαλεία παιδείας για αναλφάβητους, άτομα με ειδικές ανάγκες, μετανάστες.
- Απαραίτητα για τη λειτουργία της Δημοκρατίας, ελέγχουν την εξουσία, κατοχυρώνουν την πολυφωνία.
- Προβάλλουν πρότυπα, αξίες, ιδανικά και συμβάλλουν στην κοινωνικοποίηση των νέων.
- Καλλιεργούν το διάλογο και τη φαντασία, ενημερώνουν, ψυχαγωγούν. Συντροφιά μοναχικών ατόμων.
- Επικοινωνία λαών, παγκοσμιοποίηση προβλημάτων-πολιτιστικές ανταλλαγές.

Αρνητικά:

- Τα ΜΜΕ ελέγχονται από την κυβέρνηση και τους επιχειρηματίες, οι οποίοι ενδιαφέρονται για τη θεαματικότητα, όχι για την ποιότητα.
- Προβάλλουν ταινίες που συντελούν στην αύξηση της βίας, σκηνές σεξ, τον τζόγο και τα τυχερά παιχνίδια.
- Προβάλλουν άτομα χωρίς περιεχόμενο, εγκληματίες και όχι άτομα καταξιωμένα στο χώρο της επιστήμης και της τέχνης.
- Ευτελίζουν την ελληνική γλώσσα και τη γυναίκα.
- Διεisdύουν στην ιδιωτική ζωή, ευτελίζουν τις κοινωνικές αξίες, σκανδαλοθηρούν, διογκώνουν την πραγματικότητα.
- Διαστρεβλώνουν την αλήθεια, παραπληροφορούν, αποπροσανατολίζουν ή χειραγωγούν το λαό, φανατίζουν, κάνουν πλύση εγκεφάλου, προωθούν την ξενοφοβία, τη μισαλλοδοξία.
- Ωθούν στην υπερκατανάλωση με τη διαφήμιση.
- Εξυπηρετούν σκοπιμότητες και τα διαπλεκόμενα.
- Παραβιάζουν ή αντικαθιστούν τις άλλες εξουσίες, επεμβαίνουν σε θέματα άμυνας, υπονομεύουν τη Δημοκρατία.
- Μειώνουν την κρίση, αποβλακώνουν και προσβάλλουν τον άνθρωπο. Συντελούν στην απομόνωσή του.
- Απειλούν την πολιτιστική και πολιτική αυτοτέλεια των Εθνικών Κοινοτήτων.

- Ευθύνονται για την αντικοινωνική συμπεριφορά των νέων.
- Προκαλούν σύγχυση με την υπερπροσφορά πληροφοριών.
- Έλλειμμα αισθητικής, τηλεοπτική ρύπανση.
- Διαφήμιση. Έχει μπει στη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου, για πολλούς είναι η γλώσσα του μέλλοντος.

Αίτια: ΜΜΕ, αύξηση παραγωγής προϊόντων, ανταγωνισμός. Θετικά: Ενημέρωση για προϊόντα, υπηρεσίες. Αρνητικά: Διαστροφή της επιθυμίας του καταναλωτή, άγχος, αποξένωση, ευτυχία μόνο σε σχέση με την ύλη. Αρνητική επίδραση στα παιδιά.

β. Προτάσεις

— Επέμβαση της Πολιτείας στη διαμόρφωση των τηλεοπτικών προγραμμάτων, με τη βοήθεια ειδικών με γνώσεις Ψυχολογίας και Παιδαγωγικής.

— Νέο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, με νέο ρόλο και εξουσίες για εκτέλεση των ποινών. Απαγόρευση των Reality Shows, λιγότερο μακάβριο θέαμα στις ειδήσεις. Διεθνής πληροφόρηση.

— Προστασία των θεατών τηλεοπτικών εκπομπών, προστασία των παιδιών.

— Αντικειμενική και έγκαιρη πληροφόρηση. Οι δημοσιογράφοι να έχουν παιδεία και να υπακούουν στη δεοντολογία.

— Εκπαιδευτικά Προγράμματα, εκπομπές τέχνης, προβολή του βιβλίου, σειρές βασισμένες σε λογοτεχνικά βιβλία, προβολή στοιχείων της παράδοσής μας.

— Ενημερωτικά Προγράμματα για την ONE, προβολή κοινωνικών θεμάτων και συνδικαλιστικών αιτημάτων.

— Σωστή χρήση της γλώσσας.

— Έλεγχος και περιορισμός των διαφημίσεων. Προβολή τους σε ειδικά χρονικά διαστήματα.

— Αποδέσμευση των ΜΜΕ από οικονομικά κέντρα. Οικονομική διαφάνεια και ενίσχυσή τους από την Πολιτεία.

— Ενίσχυση των κρατικών καναλιών, δημιουργία καναλιών ιδιοκτησίας ομάδων πολιτών.

— Η Πολιτεία να ορίσει τα όρια λειτουργίας των ΜΜΕ. Διακομματικός έλεγχος.

— Έλεγχος των ΜΜΕ από Επιτροπή επιστημόνων-πολιτών. Απαλλαγή από κομματικές εξαρτήσεις.

— Κριτική στάση απέναντι στα ΜΜΕ. Ανθρωπιστική παιδεία που να οικοδομεί σε περιόδους κρίσης. Σωστή χρήση του Διαδικτύου. Φθηνότερη χρέωση τηλεφώνου που συνδέεται με το Διαδίκτυο. Μύηση των μαθητών στους Η/Υ.

— Σεβασμός της προσωπικότητας των πολιτών. Ενεργοποίηση των πολιτών, απαίτηση σωστής ενημέρωσης. Άμυνά μας να κλείνουμε την Τ.Υ. Συνειδητοποίηση, ότι μόνο η εργασία λύνει τα προβλήματά μας. Απαγόρευση ανωνύμων δημοσιευμάτων.

— Ειδικό Ανώτατο Δικαστήριο για τα αδικήματα των ΜΜΕ.

— Κατάργηση μονοπωλίων και ολιγοπωλίων. Τεχνολογικός εξοπλισμός, αξιοκρατική στελέχωση των ΜΜΕ, οργάνωση.

— Κρατική παρέμβαση προστασίας από παραπλανητικές διαφημίσεις. Αντίσταση στον εκμαυλισμό της διαφήμισης. Ιεράρχηση των αναγκών μας.

5. ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

α. *Επισημάνσεις*

— Τελευταία υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στην ασφάλεια των πολιτών, λόγω έξαρσης της εγκληματικότητας—κυρίως των λαθρομεταναστών— και ανεπαρκείας της Αστυνομίας.

— Οι πολίτες πιστεύουν πως λίγοι αστυνομικοί είναι έντιμοι, ικανοί και συνεπείς, οι περισσότεροι είναι ή διεφθαρμένοι ή αδιάφοροι. Τους κατηγορούν, επίσης, πως δε διώκουν τους εμπόρους ναρκωτικών και για κατάχρηση εξουσίας.

— Οι αστυνομικοί κινδυνεύουν πάντα πρώτοι. Για τα λάθη τους κρίνονται αυστηρά. Έχουν ψυχολογικά προβλήματα, γιατί θεωρούνται υπεύθυνοι για την ελλιπή αστυνόμευση και την έξαρση της εγκληματικότητας.

— Πρόβλημα η ελλιπής οργάνωση και εκπαίδευση και η συχνή αλλαγή ηγεσίας.

Τρομοκρατία: Διεθνές φαινόμενο που απειλεί τη δημοσία ασφάλεια πολλών χωρών και της Ελλάδας. Βάρβαρη μορφή αγώνα, με θύματα αθώους, οδηγεί σε αδιέξοδα. Κρίνεται επιεικέστερα μόνο, όταν στρέφεται κατά τυραννικών καθεστώτων. Σχετίζεται με:

— Ανεργία.

— Ιδιόμορφο τρόπο σκέψης των τρομοκρατών. Μη αποδοχή αιτημάτων τους.

— Ηθική παραλυσία-έλλειψη σεβασμού.

— Κίνητρα ιδεολογικά, πολιτικά, εθνικά. Πολλές φορές επιδιώκουν οικονομικά οφέλη ή την απελευθέρωση ομοϊδεατών.

β. *Προτάσεις*

— Αλλαγή στον τρόπο επιλογής των αστυνομικών. Καλύτερη εκπαίδευση. Δημιουργία Αστυνομικής Ακαδημίας.

— Ουσιαστική αστυνόμευση, αύξηση αριθμού αστυνομικών, περιπολίες, απαλλαγή τους από άσχετα καθήκοντα.

— Εκσυγχρονισμός των μέσων: γρήγορα αυτοκίνητα, αλεξίσφαιρες στολές, σύγχρονα όπλα.

— Αύξηση μισθών, αξιοκρατία στις προαγωγές. Ανεξαρτησία από την πολιτική ηγεσία.

— Πάταξη της διαφθοράς. Έλεγχος του Ποινικού Μητρώου.

— Τα ΜΜΕ να συμβάλλουν στην ανατροπή του αρνητικού κλίματος.

— Περιορισμός της λαθρομετανάστευσης. Τοποθέτηση των ξένων σε κενές θέσεις εργασίας, για να μην εγκληματούν.

— Δυναμική επέμβαση της Αστυνομίας στις πορείες, αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των χούλιγκανς των γηπέδων.

— Συνεργασία με την Αστυνομία άλλων χωρών.

— Διεθνής συνεργασία για την πάταξή της. Αυστηρή νομοθεσία.

— Καταπολέμηση κρατικής βίας. Κοινωνική δικαιοσύνη. Ισονομία.

— Διάλογος για την επίλυση των διαφορών. Υπεράσπιση δημοκρατικών θεσμών.

— Υγιή πρότυπα στους νέους από το σχολείο, την οικογένεια, τα ΜΜΕ.

— Κοινωνική προσφορά (εργασία), όχι φυλάκιση των τρομοκρατών.

6. ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ

α. *Επισημάνσεις*

— Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται ανεξέλεγκτη είσοδος εξαθλιωμένων ανθρώπων στη χώρα μας. Πολλοί από αυτούς έχουν διαπράξει εγκλήματα στη χώρα τους και έρχονται ως μετανάστες για να διαφύγουν τη σύλληψη.

Αίτια:

— Πόλεμοι, εξαθλίωση, καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων πολιτικοί διωγμοί στις χώρες τους.

Συνέπειες της ανεξέλεγκτης εισόδου μεταναστών:

— Ανεργία Ελλήνων. Μείωση ημερομίσθιων.

— Βία – Εγκληματικότητα – Ανεσφάλεια Ελλήνων πολιτών. Αδυναμία της Αστυνομίας να ελέγξει την κατάσταση.

— Μετάδοση ασθενειών.

— Εκδηλώσεις ρατσισμού εις βάρος τους αλλά και εις βάρος των παλιννοστούντων Ποντίων και των Βορειοηπειρωτών. Ξενοφοβία.

— Εκμετάλλευση αλλοδαπών, περιθωριοποίησή τους.

— Οι αλλοδαποί ξεπερνούν το 1.000.000. Κίνδυνος για τη χώρα.

— Κάποιοι υποστηρίζουν, ότι οι Αλβανοί υποστηρίζονται από μασόνους και σιωνιστές για να καταστρέψουν την Ελλάδα.

— Οι Αλβανοί λαθρομετανάστες προκαλούν τρόμο στα ακριτικά χωριά: είναι έμποροι ναρκωτικών, βιαστές, δολοφόνοι, απαγωγείς.

β. *Προτάσεις*

— Οικονομική ενίσχυση των χωρών προέλευσής τους, με διεθνή συνεργασία.

— Οργάνωση της Πολιτείας. Δημιουργία ειδικών κέντρων και θέσπιση κανόνων υποδοχής μεταναστών. Έλεγχος στα σύνορα για ασθένειες από γιατρούς.

— Έλεγχος συνόρων με ηλεκτρονικά συστήματα ανίχνευσης.

— Επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών στις χώρες τους.

— Οι νόμιμοι –με πράσινη κάρτα– να προωθούνται στην επαρχία και να νοικιάζουν χωράφια με συμβόλαιο ή να εργάζονται με τις ίδιες απολαβές και τα ίδια δικαιώματα με τους ντόπιους.

— Τα παιδιά τους να φοιτούν σε ξεχωριστά σχολεία και να εφοδιάζονται με ειδικά βιβλία.

— Αυστηρές ποινές στους δουλεμπόρους.

— Οριστική απέλαση των αλλοδαπών που παρανομούν. Αυστηρή αστυνόμευση, κυρίως των περιοχών που διαμένουν αλλοδαποί.

— Αυστηρή τιμωρία σε όσους τους εκμεταλλεύονται. Να μην είμαστε εχθρικοί απέναντί τους. Να βοηθήσει σ' αυτό η Εκκλησία και τα ΜΜΕ.

— Να λυθεί το πρόβλημα στέγασης και ασφάλισης των Ποντίων. Να καθιερωθεί η ρωσική γλώσσα ως μάθημα επιλογής.

7. ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ - ΦΥΛΑΚΕΣ

α. *Επισημάνσεις*

— Το σωφρονιστικό σύστημα νοσεί, δε σωφρονίζει. Πολλοί εγκληματίες μετά την αποφυλάκισή τους επιστρέφουν στο έγκλημα. Πολλοί θεωρούν τις φυλακές «σχολεία εγκλήματος».

— Η κάθειρξη δεν είναι μέσο αναμόρφωσης, αλλά κοινωνικός αποκλεισμός.

Προβλήματα φυλακών:

— κακές συνθήκες διαβίωσης, πλήθος κρατουμένων, αδιαφορία Πολιτείας (θάνατοι από ναρκωτικά, βιασμοί, αυτοκτονίες).

— διαφθορά προσωπικού, ελλιπής εκπαίδευσή του, έλλειψη ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

— ρουσφετολογικές επεμβάσεις πολιτικών.

— δεν υπάρχει διαχωρισμός κρατουμένων (εγκύων, ανηλίκων, βαρυποινιτών).

— η φυλακή δημιουργεί κλειστούς χαρακτήρες και «καρφιά». ενισχύει τις ομαδοποιήσεις για αντιμετώπιση των ενδογενών προβλημάτων βίας.

— οι έγκλειστοι νιώθουν ανασφάλεια, απόρριψη, σεξουαλική καταπίεση. περιθωριοποιούνται, απογοητεύονται, δεν επανεντάσσονται εύκολα.

— οι «παλαιοί» κακομεταχειρίζονται τους «νέους» ειδικά στις φυλακές ανηλίκων.

— οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι φέρονται ελεεινά στα παιδιά, ως θηριοδασαστές (ξύλο, βία, τιμωρίες) και δεν είναι εξειδικευμένοι.

— ο τόπος διαμονής μοιάζει με «μπουντρούμι».

— Αποτέλεσμα: συνεχείς εξεγέρσεις και αποδράσεις.

β. Προτάσεις

— Εκσυγχρονισμός φυλακών, βελτίωση συνθηκών διαβίωσης, ίση μεταχείριση. Δωμάτια χωρίς κάγκελα.

— Οι έγκλειστοι να ασκούν κάποιο επάγγελμα, να μαθαίνουν κάποια τέχνη. Δυνατότητα μόρφωσης, ενθάρρυνση πολιτιστικών δραστηριοτήτων στις φυλακές. Βιβλιοθήκες. Διαχωρισμός κρατουμένων ανάλογα με την ποινή τους. Ειδικός θάλαμος για εγκύους και μικρά παιδιά.

— Αποσυμφόρηση φυλακών, δημιουργία «ανοιχτών φυλακών».

— Σωστή επιλογή και επιμόρφωση σωφρονιστικών υπαλλήλων. Στελέχωση των φυλακών με ειδικούς επιστήμονες (ψυχολόγους κ.λπ.).

— Μεγαλύτερες άδειες σε οικογενειάρχες κρατούμενους. Αστυνομική παρακολούθηση των αδειούχων κακοποιών.

— Μέριμνα για την πάταξη του εγκλήματος μέσα στις φυλακές.

— Όχι εξαγορά ούτε μείωση της ποινής λόγω καλής διαγωγής ή θητείας σε αγροτικές φυλακές.

— Εναλλακτικές ποινές. Αντί για φυλακές «πρότυπα χωριά», που θα τα συντηρούν με την εργασία τους οι φυλακισμένοι-κάτοικοι τους. Ηθική και υλική βοήθεια στις οικογένειες των εγκλείστων.

— Κατάργηση των φυλακών ανηλίκων και αντικατάστασή τους με ειδικά κέντρα, όπου οι τρόφιμοι θα σπουδάζουν ή θα μαθαίνουν τέχνη.

— Οι φυλακές ανηλίκων μακριά από τις φυλακές ενηλίκων.

— Τιμωρία όσων κακομεταχειρίζονται ανηλίκους. Βελτίωση σχέσεων φυλάκων- κρατουμένων, κυρίως ανηλίκων.

— Ίδρυση δημοσίων επιχειρήσεων, στελεχωμένων με αποφυλακισμένους, κοινωνική επανένταξή τους.

— Εξατομίκευση ποινής. Πρόληψη και όχι καταστολή. Άμεση επιβολή ποινής και όχι ετεροχρονισμένη.

— Κατάργηση ποινικού μητρώου. Δικαίωμα ψήφου στους φυλακισμένους

8. ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

α. *Επισημάνσεις*

Επιχειρήματα υπέρ της θανατικής ποινής:

- περιορίζει την εγκληματικότητα.
- μερικοί θεωρούν αδικία για το θύμα τα «ισόβια των 25 χρόνων». ο εγκληματίας σε λίγα χρόνια αποφυλακίζεται, λόγω καλής διαγωγής.
- οι φυλακισμένοι δολοφόνοι παίρνουν άδεια και κυκλοφορούν ανάμεσά μας απειλώντας μας.
- Οι δολοφόνοι δεν μπορούν να έχουν δικαιώματα.

Επιχειρήματα κατά της θανατικής ποινής:

- Η ποινή αυτή είναι παράλογη και αμετάκλητη. Σε περίπτωση δικαστικής πλάνης δε διορθώνεται το λάθος.
- Είναι βάνανυση και αντίθετη στο κοινό αίσθημα και τη χριστιανική θρησκεία. Προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Εκμηδενίζει τον κατάδικο, δεν του δίνει ευκαιρία σωφρονισμού. Είναι μέσο εκδίκησης, όχι σωφρονισμού.
- Θεσμοθετεί και προάγει τη βία. Ταιριάζει μόνο σε ανελεύθερα καθεστώτα.
- Δεν αποτρέπει από το έγκλημα, συχνά ηρωοποιεί.
- Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρεί τη ζωή άλλου. Η κοινωνία δεν μπορεί να σκοτώνει, για να δείξει ότι είναι κακό να σκοτώνουν οι άνθρωποι.

β. *Προτάσεις*

- Συνταγματική κατάργηση της θανατικής ποινής. Ισόβια κάθειρξη αντί θανατικής ποινής.
- Πρόληψη και περιστολή του εγκλήματος. Το Κράτος να μην εκδικείται, αλλά να σωφρονίζει τον εγκληματία και να προσπαθεί να τον επανεντάσσει στην κοινωνία.
- Να χτιστούν φυλακές υψίστης ασφαλείας. Μέτρα για την προστασία του κοινωνικού συνόλου.
- Επιβολή θανατικής ποινής στους δράστες ειδικών εγκλημάτων, τους εμπόρους ναρκωτικών και τους προδότες.

9. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

α. *Επισημάνσεις*

- Η Δικαιοσύνη εξασφαλίζει την ομαλή κοινωνική συμβίωση και την εημερία. Είναι όπλο των αδυνάτων.
 - Σήμερα χωλαίνει.
- Αίτια:*
- Υποκειμενικότητα στην απονομή της.
 - Πολλές φορές γίνονται παράνομες συλλήψεις και φυλακίσεις, δημεύσεις περιουσιών, εξορίες, στέρσεις ιθαγένειας.
 - Πολλές φορές συλλαμβάνονται οι μικροί, ενώ οι ισχυροί παραμένουν ατιμώρητοι.

β. Προτάσεις

- Υποχρέωση όλων η δικαιοσύνη και η τήρηση των νόμων.
- Δικαιοσύνη αμερόληπτη και ανεξάρτητη από κάθε επιρροή.
- Να πάψει η Δικαιοσύνη να διαπράττει αδικίες. Εξυγίανση του δικαστικού σώματος. Δικαστές επιεικείς.
- Να μην επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου.
- Συμπαράσταση και αλληλεγγύη στους αδικημένους.
- Σωστή παιδεία που να δημιουργεί στους ανθρώπους αίσθημα δικαίου, για να μη ζητούν εκδίκηση, αλλά σωφρονισμό.

10. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

α. Επιστημάνσεις

— Ο καπιταλισμός επιστρέφει και οδηγεί στον ιμπεριαλισμό και τους πολέμους. Περιορίζει τις ελπίδες για αλλαγή της κοινωνίας. Στην κοινωνία κυριαρχεί η ανισότητα, η αδικία, η εκμετάλλευση, η διαφθορά, η αναξιοκρατία, ο ωχαδερφισμός. Προέχει το ατομικό και όχι το κοινωνικό συμφέρον.

— Η κοινωνική αδικία δημιουργεί δύο κόσμους: α) της υπερκατανάλωσης, β) της φτώχειας. Τα παιδιά αλλού είναι ευτυχισμένα και αλλού γεμάτα απόγνωση.

— Καθημερινά πεθαίνουν παιδιά από έλλειψη τροφής, φαρμάκων. Πολλά είναι άστεγα ή πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης.

— Η κοινωνική ανισότητα προκαλεί διαμάχες, ενώ η ισότητα οδηγεί στη συναδέλφωση και την ευημερία.

β. Προτάσεις

- Αλλαγή στην παιδεία, ώστε το σχολείο να προβάλλει υγιή πρότυπα.
- Επιστροφή στις ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης. Καταγγελία της ανισότητας.
- Ο ανθρωπισμός να γίνει τρόπος ζωής.
- Οι διακρατικές σχέσεις να διέπονται από αλληλοσεβασμό και αλληλεγγύη.
- Οι δαπάνες για εξοπλισμούς να δοθούν στον Τρίτο κόσμο.

11. ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ - ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ

α. Επιστημάνσεις

— Η αξιοκρατία είναι η μόνη λύση για μία σωστή και αποδοτική κοινωνία, είναι βασική αρχή σωστής λειτουργίας της Δημοκρατίας.

— Στο δημόσιο και ιδιωτικό βίο της χώρας μας κυριαρχεί η αναξιοκρατία και η διαφθορά.

Αίτια:

— Πολιτικοί που αναπτύσσουν πελατειακές σχέσεις με τους ψηφοφόρους τους.

- Έλλειψη παιδείας.
- Ατομισμός και ευδαιμονισμός. Κοινωνική χαλάρωση και ανοχή.
- Κατάχρηση δημοσίου χρήματος προς ίδιον όφελος.

Συνέπειες:

- Ανάσχεση προόδου, κοινωνικής και οικονομικής.
- Δυσaréσκεια πολιτών. Κλονισμός εμπιστοσύνης στους θεσμούς.
- Κακή λειτουργία κρατικού μηχανισμού, λόγω ανεπαρκείας των υπαλλήλων. Υποβάθμιση του εργασιακού χώρου, αφού οι άξιοι παραγκωνίζονται.
- Δουλοπρέπεια και χειραγώγηση πολιτών, ανελευθερία ηγετών.
- Οι νέοι γίνονται σκεπτικιστές και συντηρητικοί.
- Οι νέοι αντιδρούν στο ρουσφέτι, έχουν ιδανικά.

β. Προτάσεις

- Ριζική αναδιάρθρωση του κρατικού μηχανισμού για παροχή σωστών υπηρεσιών στον πολίτη.
- Τήρηση των νόμων. Έλεγχος στις προσλήψεις. Αξιοκρατικές προσλήψεις μόνο με αδιάβλητο διαγωνισμό.
- Αξιολόγηση υπαλλήλων.
- Αλλαγή νοοτροπίας. Αγώνας για αξιοπρέπεια. Ανθρωπιστική παιδεία.
- Να μην περνούν από τη Βουλή φωτογραφικές τροπολογίες. Να καταργηθούν όσες αυτού του είδους έχουν ψηφιστεί.
- Ιδιωτικοποιήσεις.
- Ενιαία γραμμή διαφώτισης των ψηφοφόρων από όλα τα κόμματα για την ανάγκη κατάργησης του ρουσφετιού.
- Πολιτικοποίηση και όχι κομματικοποίηση.

12. ΠΟΛΙΤΙΚΗ (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ - ΚΟΜΜΑΤΑ)

α. Επισημάνσεις

- Η Δημοκρατία είναι τρόπος ζωής αλλά και σύστημα διακυβέρνησης μίας χώρας. Στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία και κατοχυρώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Σήμερα περνά κρίση, λόγω ατομισμού, αμάθειας των πολιτών, δημαγωγίας και πρόταξης του κομματικού συμφέροντος, γραφειοκρατίας και συγκεντρωτισμού, διαφθοράς, παραβίασης των νόμων από τους ισχυρούς του τεχνοκρατικού πολιτισμού και της δύναμης των ΜΜΕ.
- Καχυποψία απέναντι στους πολιτικούς, που θεωρούνται ανίκανοι, υπερόπτες, διεφθαρμένοι, υπηρέτες του κατεστημένου.
- Κυριαρχία μηχανισμών εξουσίας. Στην ουσία υπάρχει ολιγαρχία. Αδιαφορία των πολιτών, κυρίως των νέων, για τα κοινά.
- Τα κόμματα ενδιαφέρονται μόνο για τη νομή της εξουσίας, όχι για το συμφέρον της χώρας. Άγονες αντιπαραθέσεις.
- Η προεπιλογή των υποψηφίων Βουλευτών από τα κόμματα αλλοιώνει την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, γιατί οι Βουλευτές δεν αντιπροσωπεύουν το λαό, αλλά τα κόμματα.
- Σύγχυση ορίων νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας.

— Τα ΜΜΕ τείνουν να υποκαταστήσουν την Πολιτική και τη Δικαιοσύνη.

— Κατάχρηση ελευθερίας. Κακή λειτουργία του συνδικαλισμού.

— Καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η νέα τάξη πραγμάτων απειλή για τη Δημοκρατία.

— Άδικο εκλογικό σύστημα: το κυβερνών κόμμα δεν εκφράζει την πλειοψηφία του λαού.

— Η αντιπολίτευση είναι μόνο άρνηση.

— Τα κόμματα δεν έχουν αρχές, είναι φέουδα προσώπων.

— Οι πολιτικοί είναι μεγάλης ηλικίας και αδιαφορούν για τα μεγάλα προβλήματα της χώρας και των νέων.

— Κακοί χειρισμοί πολιτικών (εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, εθνικά θέματα).

β. Προτάσεις

— Ανθρωπιστική παιδεία που να καλλιεργεί την κριτική σκέψη και τα δημοκρατικά ιδεώδη και να πολιτικοποιεί τους νέους.

— Οι πολιτικοί να σέβονται το λαό και να είναι συνεπείς. Ουσιαστικός διάλογος εντός και εκτός Βουλής. Έργα, όχι λόγια.

— Δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων. Κόμματα αρχών και όχι προσώπων. Έλεγχος στα οικονομικά τους.

— Εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης: αξιοκρατία, πάταξη διαφθοράς.

— Οι πολιτικοί να αδιαφορούν για το πολιτικό κόστος και να λαμβάνουν υπόψη τις *Προτάσεις* των Εφήβων Βουλευτών.

— Καθιέρωση απλής αναλογικής. Κατάργηση των υπαρχόντων κομμάτων. Ψήφιση Βουλευτών κατά βούληση, ανεξαρτήτως και εκτός κομμάτων. Καθιέρωση «ηλεκτρονικής ψήφου».

— Δραστηριοποίηση πνευματικών ανθρώπων. Προβολή του ελληνικού πολιτισμού.

— Μείωση χρόνου παραμονής πολιτικών στην εξουσία.

— Δημοψήφισμα για τα σημαντικά θέματα.

— Σωστή λειτουργία των ΜΜΕ.

— Ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί να εκλέγονται απ' ευθείας από το λαό.

— Καταγραφή των περιουσιακών στοιχείων των πολιτικών και των οικογενειών τους, πριν μπουν στην πολιτική, ώστε να μην πλουτίζουν από αυτήν.

— Πλήρης διαχωρισμός νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας.

— Διαχωρισμός συνδικαλισμού - πολιτικής. Οι συνδικαλιστές να μην επιτρέπεται να πολιτεύονται.

13. ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ - ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

α. Επισημάνσεις

— Η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση ερίζουν για τα κομματικά τους συμφέροντα.

— Πρόβλημα η μεγάλη ηλικία των περισσότερων Βουλευτών και το γεγονός, ότι δε λογοδοτούν για τα ποινικά αδικήματά τους.

— Απογοήτευση για τα άδεια έδρανα της Βουλής και τη λογοκοπία. Απογοητευτική η εικόνα των περισσότερων Βουλευτών: αδιαφορία, πολλές παροχές, αθέτηση υποσχέσεων, ιδιοτέλεια.

— Οι Βουλευτές υπακούουν στην κομματική γραμμή, αλλιώς τιμωρούνται. Στη Βουλή δεν υπάρχει ειλικρινής διάλογος, αλλά δογματισμός.

— Η Κυβέρνηση αποτελείται από Υπουργούς που δε γνωρίζουν το αντικείμενό τους.

— Απογοήτευση από την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής.

β. Προτάσεις

— Ανώτατο όριο ηλικίας Βουλευτών το 67ο έτος.

— Κατάργηση βουλευτικής ασυλίας. Μείωση θητείας και αριθμού Βουλευτών.

— Υποψήφιοι Βουλευτές να είναι άνθρωποι που έχουν παιδευτεί στη ζωή, γιατί αυτοί κατανοούν την αγωνία των πολιτών.

— Οι Βουλευτές να σέβονται και να τηρούν το άρθρ.120 του Συντάγματος. Φανερή ψηφοφορία στη Βουλή.

— Ευπρεπής αντιπολίτευση.

— Συνεδρίαση αρχηγών κομμάτων κάθε μήνα. Ίδρυση Σχολής πολιτικών.

— Η Βουλή να μην ψηφίζει νόμους στα θερινά τμήματα.

— Υποχρεωτική παρουσία των Βουλευτών στις συνεδριάσεις της Βουλής. Δημιουργία οργάνου ελέγχου Βουλευτών.

— Κυβέρνηση ανεξάρτητη, δυναμική και ενωμένη. Υπουργοί γνώστες των θεμάτων του Υπουργείου τους.

— Συμμετοχή στην Κυβέρνηση και των μικρών κομμάτων.

— Το Κράτος δεν παρέχει πραγματική ελευθερία στους πολίτες.

— Ο αναρχισμός σαν κίνημα επαναστατικό θα καταργήσει τη Βουλή και τις εκλογές και θα επιβάλει μία νέα μορφή λαϊκής εξουσίας, χωρίς δικαστήρια και αστυνομία, γιατί δε θα υπάρχει αδικία.

β. Προτάσεις

— Αλληλεγγύη μεταξύ των λαών κατά των νέων ναζί.

14. ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

α. Επισημάνσεις

— Βασικά ανθρώπινα δικαιώματα είναι: της ατομικής ασφαλείας, της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της αυτοδιάθεσης των λαών και του απαραβίαστου της ιδιωτικής ζωής.

— Αν και κατοχυρωμένα με διεθνείς συμβάσεις, παραβιάζονται σε όλες σχεδόν τις χώρες. Παραδείγματα: σύλληψη Οτσαλάν, βομβαρδισμοί Γιουγκοσλαβίας, Κύπρος, πολιτικές διώξεις και φυλακίσεις, γενοκτονίες, φυλετικές διακρίσεις, κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιών, υπανάπτυξη, ρουσφέτι.

— Οι διεθνείς οργανισμοί απέτυχαν να τα προστατεύσουν, γιατί ισχύει το δίκαιο του ισχυρότερου (ΗΠΑ).

Αίτια :

— Πολιτικοί και κομματικοί ανταγωνισμοί.

— Συμφέροντα ισχυρών. Πόλεμοι. Ιμπεριαλισμός. Αυταρχισμός καθεστώτων.

- Ανάπτυξη τεχνολογίας. Ηλεκτρονική παρακολούθηση.
- Κρίση αξιών και κοινωνίας.
- Τα ΜΜΕ, που λειτουργούν ως όργανα συμφερόντων: προπαγάνδα, παραπληροφόρηση, παραβίαση ιδιωτικής ζωής.
- Ρατσισμός- Φανατισμός. Χαμηλό μορφωτικό επίπεδο. Άγνοια των δικαιωμάτων. Αδιαφορία κοινής γνώμης.
- Ανεργία- Ένδεια.
- Προσωπικές φιλοδοξίες, ιδιοτέλεια. Υλιστική καταναλωτική κοινωνία.

Συνέπειες:

- Εξευτελισμός και αλλοτρίωση του ανθρώπου. Αποξένωση.
- Απώλεια αυτοεκτίμησης και αυτοπεποίθησης.
- Εμπόδια στην ομαλή κοινωνική ένταξη, κοινωνικές αναστατώσεις.
- Υπονόμευση Δημοκρατίας.
- Η παγκοσμιοποίηση δε στοχεύει στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά ενδιαφέρεται μόνο για την οικονομία.
- Ο Κούρδος που αυτοπυρπολήθηκε προσπάθησε να μας ευαισθητοποιήσει.
- Πολλοί υποστηρίζουν, αν και η Εκκλησία διαφωνεί, πως είναι δικαίωμα του ανίατα ασθενούς να επιλέξει την ευθανασία και δικαίωμα του καθενός να αποφασίζει για τη διάθεση του σώματός του μετά θάνατον (καύση νεκρών).

β. Προτάσεις

- Αγώνας, κυρίως από τους νέους, για την επικράτηση των μεγάλων αξιών της ζωής. Καταδίκη των εξουσιαστών και υποκριτών.
- Η Εκκλησία να προστατεύει τα θύματα παραβιάσεων.
- Ανθρωπιστική παιδεία: γνώση δικαιωμάτων, καταπολέμηση φανατισμού, ρατσισμού, προκαταλήψεων.
- Βελτίωση συνθηκών διαβίωσης στις φυλακές.
- Οι αρχές να ερευνούν καταγγελίες για παραβιάσεις.
- Αποκέντρωση. Λειτουργία δημοκρατικών θεσμών.
- Κινητοποίηση πνευματικών ανθρώπων. Συμβολή ΜΜΕ.
- Παγκόσμια ανθρωποκεντρική πολιτική και οικονομία.
- Να λογοδοτούν στον ΟΗΕ, όσοι ενέχονται σε εθνοκαθάρσεις και γενοκτονίες.
- Ίδρυση νέων διεθνών οργανισμών προστασίας. Οι αποφάσεις τους να είναι εκτελεστές.
- Συντονισμός και ενίσχυση όσων μάχονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αλληλεγγύη στα θύματα.
- Σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και των παιδιών.
- Οι ίδιοι να διασφαλίζουμε την ιδιωτική μας ζωή.
- Εξέγερση των μικρών λαών ενάντια στην καταπίεση των ισχυρών.
- Να επιτρέπεται η ευθανασία σε περιπτώσεις ανίατων ασθενειών – με δικλείδες ασφαλείας– και να δημιουργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο για προαιρετική καύση νεκρών και κλίβανους αποτέφρωσης.

14. ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

α. *Επισημάνσεις*

— Σημαντικός θεσμός για την προώθηση της συμμετοχής των νέων στα κοινά. Δίνει στους νέους δυνατότητες έκφρασης. Μπορεί να λειτουργήσει ως βήμα για να εκφράσουν τους προβληματισμούς τους και ως μέσο ανάπτυξης φιλίας.

— Υπάρχουν αξιόλογες *Προτάσεις* Εφήβων Βουλευτών, που οραματίζονται ένα καλύτερο αύριο.

— Ο θεσμός οφείλει τη λειτουργία του στις ενοχές των πολιτικών για τη συμπεριφορά τους προς τους νέους.

— Ρίχνει στάχτη στα μάτια, αφού δε δίνει δυνατότητες αποτελεσματικής παρέμβασης σε θέματα που τους αφορούν, π.χ. εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

— Αναποτελεσματικός, αφού οι *Προτάσεις* των Εφήβων Βουλευτών δε λαμβάνονται υπόψη.

— Μπορεί να αποβεί επιβλαβής, γιατί εγκλωβίζει τους νέους στα στενά πλαίσια της τρέχουσας πολιτικής και τους αποπροσανατολίζει. Προωθεί τη μίμηση των πολιτικών.

— Ο θεσμός υποβαθμίζεται, αφού οι μαθητές βαθμολογούνται για τις απόψεις τους.

— Είναι διαβλητός ο τρόπος επιλογής των Βουλευτών. Δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ανάμιξης φροντιστών στις εργασίες των μαθητών.

β. *Προτάσεις*

— Αύξηση αριθμού Εφήβων Βουλευτών. Αύξηση αριθμού συνεδριάσεων: δύο συνεδριάσεις το χρόνο (Χριστούγεννα, Πάσχα, διεξαγωγή δύο διαγωνισμών) και για περισσότερες από τρεις ημέρες.

— Να μη παρίστανται οι πολιτικοί στις συνεδριάσεις της Βουλής των Εφήβων.

— Ενίσχυση του θεσμού. Διασχολικά Συμβούλια 15/μελών. Υλοποίηση των προτάσεων των Εφήβων.

— Οι Έφηβοι Βουλευτές να εκλέγονται από τα παιδιά ή να ορίζονται με κλήρωση και να μην είναι μόνο μαθητές.

— Να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της Βουλής ή να εκπροσωπούνται σ' αυτές, να υποβάλλουν ερωτήσεις και να απαιτούν απαντήσεις.

17. ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Επισημάνσεις - Προτάσεις

Πολλοί μαθητές ασχολήθηκαν με τοπικά προβλήματα της περιοχής τους.

Α) **Μακεδονία:** Οι κάτοικοι των ακριτικών περιοχών ανησυχούν για την ασφάλεια της ζωής και της περιουσίας τους, λόγω των λαθρομεταναστών και ζητούν προστασία από την Πολιτεία. Διαμαρτύρονται, επίσης, για την έλλειψη υποδομής και τον οικονομικό μαρασμό και ζητούν έργα και ανάπτυξη του Τουρισμού. Να πάψει Ελλάδα να είναι μόνο η Αθήνα. Οι κάτοικοι του Χορ-

τιάτη Θεσσαλονίκης επισημαίνουν την πλημμελή αστυνόμευση, την έλλειψη Γυμνασίου-Λυκείου και τον κίνδυνο από τη ραδιενέργεια (πολλές κεραίες). Οι κάτοικοι της Χαλκιδικής επισημαίνουν τα προβλήματα στη συγκοινωνία λόγω του καιρού και την ερήμωση του εσωτερικού του Νομού. Ζητούν κίνητρα, ώστε να μένουν οι νέοι στον τόπο τους.(Εργοστάσια ξυλείας, υφαντουργίας, ανάπτυξη τουρισμού).

Β) Θράκη: οι μαθητές επισημαίνουν την ερήμωση, κυρίως του Έβρου, και ζητούν έργα υποδομής και κίνητρα για επενδύσεις.

Γ) Ήπειρος: Η πιο φτωχή και απομονωμένη περιοχή της Ευρώπης. Ζητούν ολοκλήρωση της Εγνατίας, έργα υποδομής και ανάπτυξη της κτηνοτροφίας και του Τουρισμού.

Δ) Θεσσαλία: Αναφέρονται στα προβλήματα που δημιούργησε ο «Καποδίστριας» και ζητούν την άρση του. Επίσης, μιλούν για τα προβλήματα των γεωργών, χαμηλές τιμές προϊόντων, καταστροφή παραγωγής και για τις ανεκμετάλλευτες φυσικές ομορφιές της περιοχής και επιζητούν το ενδιαφέρον της πολιτείας.

Ε) Στερεά Ελλάδα: Οι μαθητές αναφέρονται στα προβλήματα των γεωργών (χαμηλές τιμές), στην ανεργία, στην ανεπάρκεια της υποδομής, στον «Καποδίστρια» και ζητούν την αρωγή της Πολιτείας

ΣΤ) Πελοπόννησος: Προβλήματα υποδομής, αναξιοποίητες φυσικές ομορφιές, «Καποδίστριας».

Ζ) Κρήτη: Προβλήματα η αύξηση της εγκληματικότητας: κλοπές, ζωοκλοπές, οπλοφορία και οπλοχρησία, βεντέτα. Ενίσχυση της αστυνόμευσης, οικονομική ανάπτυξη. Να μη δοθεί η Γαυδοπούλα σε άγνωστους επενδυτές.

Η) Νησιά: Κέρκυρα: φυλακές, έλλειψη χειμερινού Τουρισμού

Κάσος: κατασκευή λιμανιού, νοσοκομείου, βελτίωση οδικού δικτύου και σχολικού κτηρίου.

Κυκλάδες: εγκατάλειψη από τους κατοίκους το χειμώνα. Έλλειψη υποδομής.

Λέσβος-Λήμνος: έλλειψη ιατρικής υποδομής, που αναγκάζει τους κατοίκους να καταφεύγουν στα τουρκικά νοσοκομεία, ανεργία, κακό οδικό δίκτυο, ελλείψεις στην ψυχαγωγία στη μόρφωση στον Τουρισμό. Πρόβλημα ο μεγάλος αριθμός των αλλοδαπών.

Η Πολιτεία να φροντίσει ιδιαίτερα για την ανάπτυξη των ακριτικών νησιών. Καλύτερη αστυνόμευση, έργα υποδομής, τουριστική ανάπτυξη με διατήρηση του τοπικού χρώματος.

15. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ – «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»

α. *Επισημάνσεις*

— Η Τ.Α. είναι σημαντικός θεσμός που σκοπό έχει την οικονομική, κοινωνική, πολιτική ανάπτυξη κάθε περιοχής με την ενεργό ανάμιξη των πολιτών Για τη σωστή λειτουργία της απαιτείται, αυτοτέλεια και άμεση επαφή των δημοτικών αρχών με τους δημότες. Σήμερα δε λειτουργεί σωστά:

Αίτια:

- Οι αποφάσεις εξαρτώνται από το Νομάρχη.
- Ανύπαρκτοι οι οικονομικοί πόροι.
- Χαμηλό το επίπεδο των πολιτών.

- Πολιτικολογίες και ρουσφετολογίες των τοπικών αρχόντων.
- Οι τοπικοί άρχοντες ενδιαφέρονται μόνο για τα προβλήματα των ενηλίκων .

- Σχέδιο «Καποδίστριας»:
- Ελπιδοφόρο στα χαρτιά, αλλά αναξιόπιστο και προβληματικό στην εφαρμογή του, η οποία έγινε πρόχειρα.

Θετικά του:

- Δημιουργία νέων τεχνικών υπηρεσιών-νέων θέσεων εργασίας.
- Μείωση αστυφιλίας.
- Άμεση αντιμετώπιση τοπικών προβλημάτων.
- Άνοδος βιοτικού επιπέδου.

Αρνητικά του:

- Εφαρμόστηκε βιαστικά, χωρίς επαρκή χρηματοδότηση.
- Αποδείχτηκε συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό.
- Υπερίσχυσαν πολλές φορές τα τοπικά και ατομικά συμφέροντα.
- Η μεταφορά της έδρας από τον ένα Δήμο στον άλλο δημιούργησε προβλήματα.
- Πολλοί Δήμαρχοι αδιαφόρησαν για τους κατοίκους των χωριών.
- Θα προκληθεί μείωση του αγροτικού πληθυσμού.

β. Προτάσεις

- Να δοθούν στους Δήμους ουσιαστικές αρμοδιότητες σε θέματα παιδείας, συγκοινωνίας , περιβάλλοντος και οι απαιτούμενοι πόροι. Διοικητική αποκέντρωση.

- Να σταματήσουν οι κυβερνητικές και κομματικές παρεμβάσεις στους Δήμους.

- Συνεργασία της Τ.Α. με τους τοπικούς συλλόγους.

- Οργάνωση πνευματικού κέντρου για τη διατήρηση της παράδοσης.

Πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις.

- Ίδρυση τοπικών Μουσείων με ιστορικά και λαογραφικά εκθέματα.

- Ενεργός συμμετοχή των δημοτών, δημοψηφίσματα για τοπικά θέματα.

- Σε κάθε Δήμο αθλητικό κέντρο, ιατρείο, φαρμακείο σχολεία, αστυνομικό τμήμα.

- Τεχνικός εξοπλισμός των νέων Δήμων ,βιολογικός καθαρισμός των λυμάτων του.

- Τοπικά συμβούλια παιδιών με τα οποία να συνεργάζονται τα Δημοτικά συμβούλια.

- Απόρριψη των προτάσεων για μεταφορά της έδρας των Δήμων.

- Μικρότεροι κατά το 1/2 Δήμοι. Χωριά που πληρούν τις προϋποθέσεις να είναι ανεξάρτητοι Δήμοι.

- Πολιτιστικοί σύλλογοι σε κάθε χωριό.

- Άρση του «Καποδίστρια» ή σταδιακή εφαρμογή του.